

UITSpraak

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 1 juni 2015 uitspraak gedaan op het beroep van

....., wonende, verder: appelland,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de examencommissie ESE**, hierna: verweerder, van 3 februari 2015 inzake afwijzing van het dispensatieverzoek van appelland voor toegang tot het bachelor-3 werkcollege.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appelland heeft op 18 februari 2015 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder d.d.3 februari 2015, waarbij aan appelland geen dispensatie is verleend van de toegangseisen voor het bachelor-3 werkcollege. Op 20 maart 2015 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 13 april 2015, waar appelland ter zitting verscheen en verweerder werd vertegenwoordigd door, secretaris examencommissie ESE. Op de zitting van 13 april 2015 werd de zaak aangehouden. Nadien hebben partijen nog nadere stukken ingediend. Het college ontving een emailbericht van verweerder d.d. 12 mei 2015, en van appelland twee emailberichten d.d. 15 mei 2015. Het college heeft vervolgens op 1 juni 2015 uitspraak gedaan.

II. Motivering

1. Appelland heeft verweerder verzocht om hem dispensatie te verlenen van de toegangseisen voor het bachelor-3 werkcollege (major). Verweerder heeft dit verzoek afgewezen omdat appelland niet aan de toegangseisen (compleet afgerond bachelor-1 en -2) voldoet en het dispensatieverzoek niet voldoende grond biedt voor het verlenen van dispensatie. Tegen dit besluit komt appelland in beroep.
In beroep voert appelland -kort samengevat- aan dat hij naar zijn mening wel over voldoende voorkennis beschikt om het majorwerkcollege te kunnen volgen. Appelland kampt sinds enkele jaren met psychologische klachten, waarvoor hij in behandeling is. Appelland heeft wel vakken gevolgd maar uit angst om geen cum laude te halen vaak niet het tentamen afgelegd. Appelland geeft aan dat hij zeer goede cijfers behaalt als hij tentamen aflegt. Appelland zegt alles op alles te willen zetten om de nog openstaande vakken van bachelor-1 en -2 dit studiejaar te behalen teneinde nog dit studiejaar zijn bacheloropleiding te kunnen afronden. Dat hij de major niet zou kunnen halen bestrijdt appelland met klem. Hij wijst erop dat ook de major coördinator heeft aangegeven dat naar zijn inschatting appelland het vak kan halen. Appelland zou graag zien dat hij de kans krijgt om alle hertentamens van de nog openstaande vakken te maken in juni/juli 2015. Wanneer hij al die tentamens heeft gehaald zou hij het majorwerkcollege nog dit studiejaar willen inhalen via een individuele opdracht. In het geval hij niet alle nog openstaande tentamens zou behalen, zegt appelland volgend studiejaar het majorwerkcollege te willen doen. Appelland is ervan overtuigd dat hij het haalt omdat hij naar zijn zeggen over alle benodigde voorkennis beschikt.

2. Verweerder betoogt dat alle kennis die vergaard is in het eerste en tweede jaar van de bacheloropleiding in het majorwerkcollege in het derde jaar wordt gecombineerd en getoetst. De toelatingseisen voor het majorwerkcollege, zoals vastgelegd in de OER van de opleiding, zijn het met goed gevolg afronden van alle vakken van het eerste en tweede jaar. Naar het oordeel van verweerder mist appellant nog teveel vakken en daarmee teveel noodzakelijke voorkennis om nu al toegelaten te kunnen worden tot de major. De door appellant voorgestelde studieplanning acht verweerder weinig realistisch. De studieadviseur heeft mede namens verweerder appellant voorgesteld een meer realistische studieplanning te volgen, waarbij de nog af te ronden vakken evenwichtig en logisch verdeeld zijn over het huidige en het komende studiejaar. Verweerder stelt dat een majorwerkcollege bovendien niet door een individuele opdracht kan worden vervangen. Niet alleen gaat het daarbij, aldus verweerder, om een invulling van een flink aantal studiepunten (12 erts), maar met name ook om de wijze waarop de deelnemers in een werkcollege getoetst worden. Essentieel kenmerk van een werkcollege is dat er in groepen van vier studenten wordt samengewerkt om specifieke (praktijk)opdrachten uit te voeren, dat er aan de plenaire groep gerapporteerd wordt, met discussie over de kwestie etc. Groepsdynamiek is daarmee een onmisbaar onderdeel van het leerproces dat tijdens het werkcollege wordt doorlopen, aldus verweerder. Verweerder ziet daarom geen mogelijkheid om het werkcollege te doen vervangen door een individuele opdracht.
3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Het college ziet zich voor de vraag gesteld of verweerder het dispensatieverzoek van appellant voor toegang tot het majorwerkcollege heeft kunnen afwijzen. Het college heeft deze vraag bevestigend beantwoord.

De regeling met betrekking tot toelating tot het majorwerkcollege in het derde jaar van de opleiding is vastgelegd in artikel 11, tweede lid van de onderwijs- en examenregeling (OER) van de faculteit. Niet in geding is dat appellant ten tijde van het bestreden besluit niet voldoet aan de toegangseisen. Vast staat dat appellant nog diverse bachelorvakken van het eerste en tweede jaar heeft te doen alvorens hij aan de toelatingseisen voldoet. Het door appellant aangevoerde met betrekking tot reeds opgedane voorkennis voor het volgen van het majorwerkcollege leidt niet tot een ander oordeel.

Het college is van oordeel dat verweerder voldoende heeft beargumenteerd en inzichtelijk heeft gemaakt waarom op het verzoek van appellant afwijzend is beslist.

Alles afwegende en het geheel overziende is het college van oordeel dat niet gesteld kan worden dat het bestreden besluit niet in stand zou kunnen blijven en dat voor appellant een uitzondering op de regels gemaakt zou moeten worden. Met zijn besluit van 3 februari 2015 heeft verweerder niet gehandeld in strijd met het recht.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.